

## Galambok

A harc könyörtelen. Ahogy mi harcolunk, nem harcol úgy senki. A mi küzdelmünk nem szürrealista program, mint Salvador Dalié, hogy harcol a spenót ellen, harcol a csigáért. A mi háborúink valódi háborúk. Harcolunk a parlagnő, a peronoszpóra, a drog, a tuberkulózis, az elhízás, a bűnözés, a környezetszennyezés, a maffia, a burkolt áremelés, a terrorizmus, az elszegényedés, a meggazdagodás, a békegalamb és egymás ellen. A harctól elcsigázva dőlök le a téren egy padra, lovamat, mellvértet, fegyvereimet letámasztva, hogy kicsit olvasgassak. Ekkor veszem észre, körülöttem galambraj tanyázik. Na, itt sem lesz olvasás, hiszen a galambok ellen is harcolni kell. Rongálják a tetőt, szemetelnek, zajonganak. Ha nem harcolok, az önkormányzat talán meg is büntet. Próbálok felállni, de a sok csatározástól alig maradt jártányi erőm. Jöjjön, aminek jönnie kell, támadjon a csatornapatkány, a molylepke, a kullancs, rájon a szú, csipjen a vipera, nem érdekel.

Figyelni azért még maradt erőm.

Három srác etette közelemben a galambokat, s ahogy szórták a kenyeret a madarak közé, rontva az öldöklő küzdelem esélyeit, beszélgettek. Azt mondja az egyik: „Képzeljétek el, mi történne, ha petárdát raknánk a kenyérbe, a galambok ráharapnának és bummm! Marha jó lenne, öregem!” „Marha jó lenne” – nyugtázta a másik kettő. Ekkor megnyugodtam. Ha engem legyúrna a svábbogár, harcképtelenné tenné tenne a csótány vagy a vetési varjú, van utánpótlás. Utánpótlás? Ahogy a srácok elvonultak, máris nagypapa és két unoka foglalta el a terepet, fegyvert ragadtak, és elszántan az ellenségre vetették magukat. A nagyobbik unoka összehengergetett újsággal a kezében nyargalászott a galambok között. A lábát csapkodta az újsággal, és ordítózva próbálta megakadályozni, hogy a madarak leszálljanak. Persze azok túljártak az eszén, s a bajvívás így öncélúvá vált. De nem is ez a lényeg, hanem a gyakorlás. Mire a gyerek felnő, megacélosodik a küzdelemre, egy galamb, egy macska meg sem kottyán majd neki. A kisebbik unokának is tetszett a katonásdi. Nagyokat szökellve játékpisztollyal lövöldözött a galambokra. A nagypapa a kör közepén állva biztatta: „Rajta Jancsika, úgy van, te vagy az erősebb!” Őszintén megvallva zavart a harci zaj, de ugyanakkor megnyugodtam. Jöhet az ellen, győzni fogunk. Ha addig élünk is.